

MISIE V ČECHÁCH - KROK Z CÍRKVE

MŮŽE TO FUNGOVAT, MLADÍ LIDÉ A SBOROVÝ ZPĚV...

... pokračování ze strany 1

Pro koho je Fusion určen?

Pro mladé lidi ve věku 13 až 19 let. Schází se nás v průměru 30-35. A charakteristikou této party je potřeba neustále se bavit, povídat si, smát se - a to i (a hlavně) během zkoušek :-)

Co všechno bylo potřeba, aby bylo možné s Fusion začít?

Jako nezbytné předpoklady bych

viděl, že vedení sboru musí tuto službu chtít, podporovat a „věřit na ni“. Sbor poskytne 2-3 lidi pro „Tým dospělých vedoucích“, kteří budou mít Fusion alespoň na 2-3 roky jako hlavní službu. Je třeba také finanční podpora (priority sboru se musí odrážet v rozpočtu sboru) a modlitební podpora. Nesmí chybět komunikace o Fusion ve sboru.

S čím jsi do Fusion vstupoval a jak se tvé očekávání nebo obavy naplnily?

S Fusionem jsme začali proto, že jsme chtěli vidět nové mladé lidi. Toto očekávání se splnilo, a víc než to! Obavy? Jestli to dokážeme dlouhodobě „sami“ - tyhle obavy byly víceméně zbytečné, protože pokud se podaří zapojit mladé lidi do zodpovědnosti,

tak se to dá dobře zvládnout a navíc je to pak „jejich“... Pro mne bylo celkem překvapení, že to vůbec může fungovat, prostě „sborový zpěv“ a mladí lidé, to normálně úplně nejde dohromady, ale Fusion je tak trochu jiný sbor. No a pak mne asi příjemně překvapilo, že -náctiletí přijímají s vděčností někoho, kdo je třikrát starší než oni (tedy pokud nežíju v iluzi :-)) a že člověk, kterému je 46, může být touto generací akceptovatelný...

Co bylo zatím nejsilnějším zážitkem ve Fusion?

Asi osobní proměna u některých lidí, když reagovali na výzvy v lasti morálky a duchovních hodnot a došlo k výrazné změně v jejich životě. Vidím v tom Boží jednání.

Jaké jsou nejsilnější hodnoty Fusion?

Komunita a vztahy, samozřejmě kreativita (dobrovolné tvořivosti a iniciativě se meze nekladou) a kultura. Také Kristus - nikoho nutím k víře, ale my vedoucí jsme křesťané a neskrýváme to, kým pro nás Ježíš je a že naše

služba ve Fusion vychází ze vztahu s Kristem. A nerad bych zapomněl na provázanost s místním společenstvím ESK. Lidé z ESK se za Fusion modlí. Pak existuje okruh žen, které se střídají v přípravě obcerzvení. Další dospělí jsou vedoucími workshopů, kde se studenti učí hrát na nástroje apod. Když jedeme na vikendovku, jedou s námi manželské páry, které nám vaří, pomáhají s logistikou, ozvučením... No a pak se studenti z Fusion dostávají do kontaktu s dalšími lidmi v rámci dalších aktivit, jako jsou např. Elements apod.

Co může Fusion nabídnout nebo naopak vzít dnešním mladým lidem?

Fusion je z velké části o vztazích, tak jako většina skupinových aktivit. Jelikož stavíme na křesťanských principech, přináší Fusion bezpečné prostředí z hlediska vztahů, morálních hodnot, postoje k autoritám apod. Fusion ovšem také nabízí využití volného času způsobem, který baví, na kterém se mohou významně podílet a aktivně se zapojit, být „in“, tvořit... Může dát nové do-

vednosti a zkušenosti, které mohou studentům pomoci objevit v sobě schopnosti, které mohou v budoucnu sami rozvíjet.

A co může vzít?

Asi především čas.

Co může Fusion nabídnout nebo naopak vzít místnímu sboru?

Fusion je jedinečná příležitost poznat nové mladé lidi, přiblížit se k nim, vidět, jak přemýšlejí, jednají, čím žijí, jaké jsou jejich potřeby. Je to také příležitost pomoci jim tyto potřeby naplňovat, jít s nimi po jejich cestě, sdílet s nimi část života, pomoci jim řešit jejich problémy, ukázat jim směr...

To samozřejmě bude stát čas a energii těch, kdo se touto cestou vydají. Může to také znamenat vyrušení ze zážitých představ o tom, jak má vypadat služba mladým lidem. Někoho by možná při pozorování aktivy, jako je Fusion, napadlo: „Nikdy jsme to takhle nedělali...“ :-)

Děkujeme za rozhovor a přejeme at se Vám daří i nadále.

KO JE OK!

V rámci sportovní služby Speed 316 existuje KO (Křesťanský outdoor), který kromě outdoorových kempů nabízí i výcvik průvodců pro misii skrze outdoor:

Timoteus KO – jednoroční program zaměřený na získání základních dovedností pro misi skrze outdoor (4 akce + setkávání s osobním průvodcem). Tento program je určen pro všechny, kdo se chtějí dozvědět základy misie skrze outdoor nebo hledají, zda je to pro ně ta pravá služba Bohu

Certifikát KO - ve spolupráci s WMI (www.wildernessministry.org) pořádáme dvouletý intenzivní program pro školení outdoorových vedoucích – po jeho absolvování se člověk stává průvodcem KO a je oprávněn a schopen samostatně organizovat akce KO ve svém sboru, případně se může zapojit do výcviku dalších

Specializace Stáže KAM na Outdoor – kromě klasického programu stáže KAM je možné se účastnit akcí KO (zejména Timoteus KO)

Jednorázové akce – po domluvě můžeme zajistit základní výcvik v lezení na skalách nebo sjíždění řeky

www.designkam.cz

tiskárna a grafické studio

plakáty, letáky, vizitky, brožury, logo manúaly, inzeráty, pozvánky, samolepky, kalendáře, bloky, výroční zprávy, formuláře, webové prezentace, hlavičkové papíry, banery, DVD, atd.

Pro více informací o KAM navštivte

www.kam.cz

ZPRÁVY ZE VDĚLÁVÁNÍ

POSTŘEHY ÚČASTNÍKŮ AKCÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Vikendovky, semináře, misijní pobyty...nikdy nevíš, skrze co tě Pán Bůh promění

Barnabáš a Timoteus - programy podpory růstu

V rámci podpory růstu (Barnabáš a Timotea) jsme se rozhodli vždy jeden půlvikend věnovat praktické duchovní obnově formou jednodenního duchovního cvičení. Jde o setkání zaměřené na náš vztah s Pánem Ježíšem. Nechtěli jsme teoretizovat, ale strávit delší čas v rozjímání, na modlitbách, ve společných i osobních chvalách.

Minulý měsíc jsme měli první dva tyto půlvikendy. Pro některé to byla výzva strávit den na modlitbách (někteří i v pústu), ale na konci jsme si většina z nás uvědomovali, jak potřebný čas to pro nás byl. Zdá se, že když si člověk někdy udělá delší čas na modlitby a rozjímání někde v tichu a ustrání, je to jiná rovina našeho vztahu s Bohem. V kontrastu s naším uspěchaným životním stylem je takový čas zastavení se časem obnovy, načerpání a častokrát i nalezením Boží vůle pro naše konkrétní situace. Jsem tedy moc rád, že jsme mohli v rámci našich programů tento čas mít a prožívat společenství nejen spolu navzájem, ale zejména s Ježíšem Kristem.

Jirka Stanislav, tým KO

Timoteus KO – Duchovní obnova

Nikdy jsem netušil, že za 24 hodin se toho dá s Bohem tolik prožít. A myslím, že by to potvrdilo i všech 18 účastníků programu Timoteus KO. Naším plánem bylo zažít duchovní obnovení a novým způsobem se setkat s Bohem. Postupně jsme v samotě a tichu prošli úseky jako „**Výstup na horu**“ (odložení břemen a starostí), „**Boží svatost a svrchovanost**“ (uvědomění si vlastní hříšnosti a Boží velikosti), **Kristus Spasitel**, „**Bože, jen Ty sám jsi dost**“ (rozkoš jen v Bohu samotném) a „**Bože, co pro mě máš**“ (zmocnění do dalších dnů). Jako oslavu toho, co pro nás náš Pán udělal a co jsme mohli během tohoto dne od Něj přijmout, jsme den pústu a modliteb zakončili Večeri Páně a také pořádnou hostinou. Každý z nás pak spolu s žalmistou mohl prožít: „Den ve Tvých nádvorech, Bože, je lepší, než tisíce jinde.“ (Ž 84:11).

Jirka Stanislav, tým KO

Seminář Stáže: Tajemství radostného života

V prosinci jsme na Stáži měli seminář s Davem Pattym - List Filipským, Tajemství radostného života. Bylo pro mě skvělé projít celou knihu a uvědomit si historicko-kulturní kontext a ituci Pavla, kdy psal tento list do Filipi. Na semináři bylo Davem zmíněno mnoho podnětných myšlenek k přemýšlení o vlastním životě. Mohla jsem si uvědomit, jak snadno si nechám radost vzít,

SRDCE STÁŽISTŮ LZE ZAHLÉDNOUT I V PÍSEMNÝCH PRACÍCH

Pokud Vás zaujmou úryvky recenzí knih a integračních prací našich letošních studentů Stáže a budete si chtít přečíst jejich úplné verze, navštivte <http://staz.kam.cz/pisemneprace>, kde jsou všechny práce k dispozici.

„Jak zvětšovat evangelium mladým v postmoderní době? V době, kdy lidé nestojí o jednotnou pravdu. Zaujímavou formou jsou média a chceme-li nabídnout příběh, není lepšího prostředníka než filmu... Film nám nabízí příběh, o kterém se můžeme bavit. Mluvit hypoteticky nad příběhem, který jsme viděli a ptát se na otázky, převést je na osobní otázky.“

Zuzka Vývialová, IP - Postmoderní doba – film cesta k evangelizaci

„O co víc je čisté srdce než čisté svědomí? Čisté svědomí mohou mít i nevěřící lidé, ale čisté srdce jen ti, kteří odevzdali svůj život Ježíši Kristu a nechávají se denně proměňovat k Božímu obrazu. Naše čistá srdce se promítnou do všech oblastí našich životů.“

Blanka Chytilová, IP – Čistota v dnešní době

„Dívka pochopila, že její cena není v tom, jak vypadá, jestli dosahuje parametrů chování, které je momentálně populární mezi vrstevníky. Její hodnota je v tom, že je vyvolenou nevěstou té nejmocnější a nejlaskavější Osoby vesmíru, samotným Bohem.“

Beata Bobková, RK – Eva Evě

jaký vliv na mě v tom má mé okolí. Musela jsem si odpovědět na otázku: **Kde vlastně čerpám radost?** Často zapomínám, že se mám a můžu neustále radovat, protože jsem Boží dcera, a tento zdroj radosti mi nemůže nikdo vzít. Je pro mě obtížné si toto uvědomovat v situacích, které jsou pro mě těžké, ale pojmenovat a uvědomit si to je první krok. :-)

Klára Bauerová, studentka Stáže

Misie v Srbsku

Jsem moc vděčná Pánu, že jsem v listopadu mohla navštívit Srbsko. Do této vzdálené země jsem zavítala společně s pěveckým sborem z Albrechtic u Českého Těšína. Navštívili jsme čtyři města, jejichž obyvatelé byli převážně Slováci a v tamějších křesťanských sborech jsme posloužili písněmi z Vánoční kantáty „**Zvěstujeme vám velkou radost**“.

Během čtyř dnů jsem mohla osobně poznat pět rodin a přesvědčit se, že tamní obyvatelé jsou velice přátelští. Bylo také

zajímavé poznat život sborů, které jsme navštívili. Zjištění, že většinu členů sborů tvoří starší lidé, bylo pro mě moc smutné. Mladí lidé ve většině sborů vůbec nejsou. Často ani není nikdo, kdo by se práci s mladými lidmi věnoval. Zpívali jsme písně o světě a o radosti, ale na některých lidech bylo vidět, že radost neprožívají a trápí se. V jedné rodině jsem se seznámila s dvacetiletým chlapcem. Na otázku co právě dělá, odpověděl, že pracuje v továrně na metly. A to ne proto, že by chtěl, ale nemá na vybranou. V Srbsku je 50% nezaměstnanost a mladí lidé nemají dostatek financí, aby mohli studovat vysoké školy.

V jejich životě jim chybí jistota. Jak to musí být hrozné žít v totální nejistotě, v nejistotě materiální, ale i v nejistotě duchovní. Jsem proto ráda, že nezůstalo jen u zpívání, ale byla možnost s lidmi mluvit i osobně o Ježíši. Věřím, že si Pán tuto službu použil a skrze písně či mluvené slovo se dotkl srdcí lidí.

Markéta Folwarczná, studentka Stáže

BOŽÍ HLAS JE V TICHU PŘÍRODY SLYŠET LÉPE

Po týdenním školení v rumunských Karpatech v srpnu 2008 pod vedením Ashley Dentona z Wilderness Ministry Institute (WMI) se sedmičlenná skupina Čechů, nadšená pro službu skrze outdoor rozhodla převzít hodnoty a metodiku WMI a zahájit podobnou službu v České republice. KO - křesťanský outdoor chce připravovat průvodce pro outdoorové aktivity tak, aby byli schopni přiblížit mladé lidi ke Kristu skrze evangelium v silných a bezpečných zážitcích. Věříme totiž, že stejně jako Pán Ježíš máme používat stvoření („učebnu“ pod širým nebem) k prohloubení poznání Stvořitele a že outdoorové pobyty jsou speciální Boží nástroj pro osobní proměnu.

Velmi slibně vypadal také „ochutnávkový“ KO víkend na chatě ve slovenské Kornici na začátku října. V rámci učenického programu Timoteus KO se 18 mladých vedoucích ze srdcem pro službu skrze outdoor zúčastnilo zkrácené verze KO kempu, kde měli možnost sami na sobě vyzkoušet metodické prvky KO. Po pětidenním školení WMI s Ashley Dentonem v únoru 2010 budou mít příležitost tyto prvky použít v roli vedoucích během tří čtyřdenních KO kempů, které poběží souběžně na přelomu dubna a května 2010.

Jirka Málek

Narodil jsem se ve Vietnamu, kde skoro každý vyznává buddhistické náboženství. V 6 letech jsme se s rodinou přestěhovali do České republiky. Bydleli jsme v domku s českou rodinou se dvěmi dětmi v mém věku, se kterými jsem chodil do školy a trávil volný čas. Tato rodinka byla věřící a každý víkend chodili do kostela a brali mne s sebou. Tam jsem slyšel různé biblické příběhy o stvoření světa a o Ježíši. Přiznám se, že mě to tenkrát moc nezajímalo a chůze do kostela mě totálně nebavilo. Konečně po 5. třídě jsem se dostal na jinou školu a taky jsme se přestěhovali. Už žádné chůze do kostela. Jupi! Vikendy jsem trávil flákáním se s kamarády ze školy a tak podobně.

Pomalou přícházela puberta a já Ježíše už odečetl z mého života. Dnes si říkám, že naštěstí On to samé neudělal mně. Začal ke mně promlouvat a já jsem si uvědomil, že tam nahoře fakt asi něco bude. Vzpomněl jsem si na ty různé příběhy z Bible a začal jsem nad tím trochu přemýšlet. Trochu jsem se bál, že mě Bůh nějak potrestá kvůli tomu, že jsem se na Něho vykašlal. Proto jsem se raději modlil, abych si to u Něj napravil. Nejdřív to byly takové dětské modlitbičky, ale postupně jsem se modlil i za konkrétní věci a Bůh začal v mém životě jednat. I když jsem věděl, že Bůh existuje, stejně jsem si nepřipouštěl, že bych se měl

řídít podle všech Jeho pravidel, protože bych si vůbec neužil života. Řekl jsem si tedy, že budu tak trochu křesťan. Budu se modlit a občas číst Bibli, ale žít si budu podle sebe.

V 15ti letech jsme s kamarádem jeli na English camp. Z přihlášky jsme se dočetli, že tam budou večerní křesťanské programy. Něco jsem o Bohu věděl, tak jsem byl připraven předstírat, že jsem vzorný křesťan, abych zapadl. Po příjezdu na camp jsem se rychle seznámil. Nejvíce mě fascinovali ti mladí křesťané. Vtipkovali, bavili se, užívali si srandy, nebyli to žádní fanatici, a zároveň měli v srdcích Boha, který je vedl. To změnilo můj pohled na věřící lidi. Pro ně být křesťanem neznamenal překážku, právě naopak. S některými jsem se hodně spřátelil a po campu mě pozvali na jejich sobotní setkání mládeže, kde se mluvilo o Bohu a Bibli. Každé mládežnické setkání mě posunovalo ve víře. Zjistil jsem, co je pravda a co vymysly o Bohu. Modlil jsem se už ze srdce, Bůh mě prosby vyslyšel a stále jsem rostl ve víře.

Mé přijetí Boha do života nebylo okamžité. Mnohokrát jsem měl pochybnosti, ale dnes vím, že chce pro mě to nejlepší a nemusím se bát, že mě chce o něco ošidit.

MODLITEBNÍ PŘEDMĚTY ZA VZDĚLÁVÁNÍ

Chválíme Pána Boha za proměňující konferenci pro muže a pro ženy, které mohly proběhnout v lednu a také za to, že pro ŠVM a podporu růstu máme 15% z potřebných českých darů (293.000 Kč), které budou zčtyřnásobeny americkou nadací.

Prosíme Pána, aby každý účastník misijního praktika mohl získat to, co pro něj Bůh připravuje a aby si ho Bůh na místech, kde bude sloužit, používal v evangelizačních aktivitách místních společenství.

Na přelomu roku nás zastihla zpráva o tom, že nadace Grace Foundation, která již 12 let finančně podporuje stáž, je nucena svou podporu ukončit. Je to pro nás impulsem k řadě změn. Jsme velmi vděční, že můžeme dokončit tento rok Stáže bez významného finančního dopadu na studenty a učitele. Modlíme se, abychom zvládli úsporná opatření v celkové výši 1.000.000 Kč. Prosíme o Boží moudrost pro vedení KAM a vzdělávání jak pokračovat v evangelizačním roce za této nové situace.

KLÍČOVOU DÍRKOU – EXIT Tour PODZIM 2009

JEDEN Z PŘÍBĚHŮ

Exit Tour je o davech - davech studentů, kteří jsou zasaženi evangeliem, svědectvími, přednáškami, hudbou. Ale hlavně je EXIT Tour o jménech, konkrétních jménech studentů, se kterými mohou mít mladí křesťané z místních sborů rozhovory, se kterými se můžou modlit a někdy i asistovat při porodu do nového života.

Jednou z největších radostí tohoto tour je pro nás Lenka. Poznali jsme ji jako starého člověka a dneska jí můžeme říkat sestra, protože patří do naší Boží rodiny. :-) Pojďme se tedy podívat na konkrétní příběh, konkrétní Lenky, pro kterou se stal Ježíš V.I.P. jejího života.

Leni, ty nejsi ze žádné ze škol, kde probíhal EXIT Tour v Opavě. Jak ses teda dostala k týmu EXIT Tour?

Dozvěděla jsem se o něm od Jirky Foltý, nevěděla jsem nic moc konkrétnějšího, snad jen to, že přijde skupina Dizmas, kterou jsem znala z loňského Tensingového festivalu. A přímo k hlavnímu štábu jsem se dostala tak, že jsem měla být pomocník týmu, a jelikož dojíždím 40 km denně, mělo být pro mě pohodlnější bydlet s nimi.

Jaké to bylo s nimi bydlet a prožít s nimi EXIT Tour?

První 2 hodiny jsem měla chuť vzít si tašku a prvním autobusem jet domů. Exit team mi přišel jako skvělá parta, do které jsem se ale opravdu bála vtáčit. Všichni měli rozdělené funkce a úkoly a já pořádně nevěděla, co dělat. Ale potom, co jsem mluvila s Janou a Radkem, už jsem si nepřipadala tak přebytečná. Zjistila jsem, že jste úžasný sehraný tým a vůbec se nedivím, že si spousta lidí záviděla to, že s vámi sdílím jednu budovu. Nezažila jsem u vás jedinou pomluvu, spíš naopak spoustu porozumění. Takovou úžasnou atmosféru jsem dlouho nezažila.

Ty jsi před EXIT Tourem nevěřila v Boha, že? V co jsi věřila?

Dá se říct, že jsem v Boha věřila, jen jsem nebyla ochotná mu „Bůh“ říkat. Věřila jsem ne v něco, ale někoho, kdo je všude, ale ne každý ho může vidět. Sebe jsem mezi ty „nevidomé“ řadila taky.

Co tě vedlo k tomu začít přemýšlet o Kristu?

Přímou o Kristu jsem začala uvažovat až po tom, co jsem se dostala právě do Tensingu. Mivali jsme spoustu zajímavých debat a zamyšlení i o Kristu, takže asi tohle.

Proč ses nakonec rozhodla přijmout Krista jako svého Pána? Jak to probíhalo? Jaké jsi měla pocity?

K tomuto kroku jsem se schylovala už dlouho. Ale měla jsem strach z toho, jak to mám udělat, co mám vůbec udělat, jak to vezme okolí, atd. Bylo to zvláštní, ale i když mám problémy s konverzací v angličtině, jeden jsem si povídala s Ljem (člen skupiny Dizmas) a Davidem a najednou jsem jim rozuměla, jakoby mluvili česky. Říkala jsem, že vím, že mi něco schází a IJ se mě zeptal,

jestli už jsem připravená přijmout Krista. Hodně zvláštní bylo, že LJ říkal modlitbu anglicky, jány ji opakoval slovensky a já po něm česky. Vlastně jsem tuto vzácnou chvíli strávila se třemi muži a ani jeden z nich nebyl Čech. Ale něco nás přece jen spojovalo.

Bylo to zvláštní. Najednou, jakoby mě zaplavilo teplo. Jak jsem klukům říkala, předtím jsem cítila, že mám nějakou černou díru a ta jakoby se pomalu začala zaplňovat něčím příjemným. Pár minutek po tomto okamžiku začalo nádherně sněžit a David to komentoval tak, že mě Bůh přijal jako svou dceru a proto tak sněží. A tato věta mi asi bude znít v uších navždycky.

Jak toto rozhodnutí změnilo tvůj život?

Od té doby беру dobré věci jako požehnáni, ne jako samozřejmost, a ty méně příjemné беру jako něco, co mě má poučit. Co mi nemá ublížit, ale co má být v budoucnu pro mě dobro. Samozřejmě se snažím vysílat do světlo i kolem sebe.

Jsi dále v kontaktu s nějakou církví nebo křesťany v Opavě nebo jinde?

Jsem v kontaktu pouze s několika křesťany. Je to opravdu zvláštní, ale než jsem přijala Krista, měla jsem dojem, že je jich hrozně málo, ale teď... když nepočítám Tensing a mé učitele, Jirku, Jarku a Radku, zjistila jsem, že jich mám pár i ve třídě, dokonce i v práci, navíc jsem se náhodou po dlouhé době setkala s kamarádkami, které jsem už dlouho neviděla a které jsou taky křesťankami. K žádné církvi jsem se ale dosud nepřidala.

Ty jsi z nevěřící rodiny, vid. Jak to berou doma, že jsi uvěřila?

Mám-li být upřímná, ještě jsem to doma neřekla „na plnou hubu“. Neřadilo mi problémy přiznat se před učiteli, kamarády, ale rodina... to je jiné kafe. Mamka je podle mě hledačka, a to, že říká, že Bůh jí někdy s ničím nepomohl, je zřejmě důsledek toho, že se taky bojí ho přijmout. Ale jednou se mi přiznala, že by si náhodou chtěla přečíst Bibli. Když jsem jí u během 10 sekund donesla, vůbec jí nepřišlo divné, odkud jsem jí vzala, dokonce i s návodem, jak ji má číst. Doufám, že ji trochu přivedu na jinou cestu. Už jsme spolu mluvily o tom, že v brzké době zajedeme do kostela, protože ji fascinovala jedna paní z práce. Je křesťanka a vidí na ni něco, co já jsem viděla na celém Exit týmu.

Určitě je mezi námi spousta lidí, kteří se za tebe modlí nebo by se chtěli modlit. Za co chceš, abychom se modlili?

V první řadě bych jim chtěla poděkovat. Ani já na ne nezapomínám. Nejlepší přání by bylo asi to, aby se modlili za to, abych se nikdy nepřestala modlit.

Díky moc za rozhovor, Leni.

EXIT TEAM JE PARTA

EXIT team je podle Lenky skvělá parta, která dobře funguje a má přesně rozdělené úkoly. Ale kdo že to ta EXIT parta je? České osazenstvo tvoří David Říman, Daniela Rajcová, Milan Michalko, Boža Lach, Radek Vampola a Jana Müllerová. Pojďme se tedy podívat, jak podzimní EXIT Tour vnímali oni.

NA EXIT TOURU SPOLU TRÁVÍTE TOLIK ČASU, ŽE SI MUSÍTE OBČAS LÉZT NA NERVY. MĚLI JSTE NĚKDY POŘÁDNOU PONORKU?

Milan: Pořádnou ponorku zatím ne. Já mám jen své auto :-)

Boža: Já jsem byl celkem v poho, protože jsem nebyl stále s klukama z Dizmas a většinou jsem s nimi ani nespal :-)

David: Ponorka? Já bych přál každému člověku a především křesťanovi, aby mohl začít práci v týmu EXIT Tour! Je to silný zážitek, velmi budující a i obtížné a nepřijemné situace mají vždy východisko, které buduje jednotlivce i celý tým!

Jana: Já jsem pro to vymyslela anglické slovo: overenglished :-)

PRÁSKNĚ NĚJAKOU NEŘEST NA NĚKTERÉHO ZE SPOLUPRACOVNÍKŮ?

Boža: Milan Michalko pije pivo. :-)

Milan: Ne – když tak jen jemu samotnému. :-) (pozn. autora - Tady se pozná starší sboru a duchovní mentor :-))

JAKÁ BYLA PRO TEBE NEJSILNĚJŠÍ CHVÍLE NA TOUR, KDY SIS ŘEKL, TOHLE FAKT STOJÍ ZA TO, MÁ TO CENU?

David: Když za mnou přišly dvě dívky a zeptaly se mě, co se stane, když člověk uvěří v Ježíše a jak se to může stát.

Jana: Takové octové chipsy značky Walkers. Mňam, mňam, mňam.

Ti, kdo postřehli, že chybí odpovědi Danieli Rajcové, si mohou připsat bod do bobříka všímavosti a pro všechny může být útěchou, že vás za nedlouho čeká celý rozhovor věnovaný této neobyčejné ženě. To ovšem není vše o EXIT teamu. Speciálně pro KAM noviny se mi podařilo získat útržek z deníku jednoho nejménovaného exitáka.

Milý deníčku, dneska jen stručný zápis.

5:20 – Vstávám. Bylo to zase šiléné. A to už jsem ten budík posunula o deset minut. Hlavně nepřemýšlet, vstát se a začít fungovat.

6:00 Vyrazíme k autům. Ááááá. To je kosa, já už nechci podzimní tour, to se to nemůže dělat jen na jaře. Kdyby aspoň někdo vymyslel předehrávání aut, to by vždýcky taková kosa, když tam nasedneme a začne to topit, když už jsme skoro u školy.

6:30 Komunikuji se školníkem. Dneska je to moc milý pán, zastíj nám i místnost na snídani a stůl pro přednášku angličtiny. Kluci už nosí aparaturu, já, mně už se tak nechce zpátky do té zimy. Poprosím Radka, at mi tu hodí dotazníky a pozvánky a půjdu radši počítat.

7:00 Kafe. Potřebuji kafe nebo se snad dneska nenastartuju. Uvařím i ostatním klukům, potěší

8:45 Úf. Lektorů jsou tady, všichni jsou připraveni ve třídách. Ještě jednou je všechny oběhnu a zkontroluju, jestli něco nepotřebuji a běžím do tělocvičny. Budu překládat přednášku angličtiny.

10:30 Angličtina byla super. Hry v pohodě, ale hlavně v diskusní skupince jsem byla s Jakem a do-

Boža: No tak asi když se ptají na Ježíše. Měl jsem jeden rozhovor, kde se ten človíček otevřel úplně cizímu člověku. A asi když slyší evangelium na koncertě :-)

Jana: Když jsem se jeden večer bavila s Lenkou v Opavě a ona tvrdila, že je ateistka a za tři dny jsme se spolu modlili a zpívaly chvály. Když jsem se začala na koncertě v Brně bavit s kluky, co tam měli pivo a trávu, a s jedním z nich, s Vencou, jsme se pak s Milanem modlili a dala jsem mu Bibli s věnováním. Když jsem si povídala o životě a Kristu s Jardou, když jsem strávila odpoledne s Ivetou v Brně a pořád jsme v kontaktu. Když jsem viděla stovky lidí, kteří se zaujetím poslouchali svědectví a evangelium na koncertě, když desítky děcek četly na after party Bibli... A těch když je asi tak tisíc...

MÁŠ NĚJAKOU VESELOU PŘÍHODU Z TOUR?

Milan:V angličtině jsem si spletl slova svačina a had. (snack and snake :-))

Radek: Když jsem Dizmasákům vysvětloval, jak se zkouší alkohol v rvi, tak jsem řekl „And they taste your blood“. (V překladu: A ochutnávají vaši krev: :-))

Jana: Když jsem byla na setkání s ředitelkou jedné školy s Davidem a Danielou a paní ředitelka si myslela, že jsem jejich dítě.

JAKOU MÁŠ MODLITEBNÍ POTŘEBU VE TVÉ SLUŽBĚ?

Boža: Umět utéct před hříchem, sehnat prostředky na službu a umět milovat Ježíše a lidi.

Milan: Abych ve všem viděl Boží moc a nebyl jen dobrým manažerem

David: Moudrost v rozhodování, aby důsledky každého rozhodnutí měly dalekosáhlý charakter pro budování Božího království. To obdivuji na Ježíši Kristu. A v této souvislosti být plný Ducha Svatého, naslouchat mu a nechat se jím vést.

Jana: Vidět probuzení. Kdyby ti někdo chtěl dát něco dobrého, co by to mělo být?

Milan: Pusu :-)

David: Kousek zajímavého exotického dřeva na výrobu střeňek nožů, hodí se i nějaký parah nebo kost, abych mohl občas večer relaxovat u pilniku.

Boža: No kdyby to bylo k jídlu, tak já rád tiramisu. Pokud něco praktického, tak motorku. Pokud něco do pohody tak dva dny s mou manželkou na hotelu Lanterna :-)

Jana: Takové octové chipsy značky Walkers. Mňam, mňam, mňam.

Z DENÍKU EXITÁKA

16:00 Super, v čajce je tak 30 studentů ze škol. Iveta přišla, jak slíbila. Z dálky už mě vítá. Je fajn holka. Seznámím ji s někým z místní církve a pozvu na koncert. Ta kdyby se obrátila, to by byla pecka. Teda bude :-)

19:00 Zase musíme všechny Dizmasáky vytrhnout z rozhovorů. Guys, we are leaving. Po dvaceti minutách konečně odcházíme. Ještě jednou a podruhé a potřetí se se všemi loučíme. Kdyby věděli, že strávíme další 2 hodiny v restauraci a večer máme ještě modlitební a organizační setkání, tak už by nás nepustili.

20:00 Večeře. Všichni už jsou unavení. Občas nějaký vtip. Už mě to ani nebaví poslouchat, začínám být overenglished.

21:30 Modlitební setkání. Bavíme se o zázracích, které už Bůh na tour udělal. Je to super slyšet, jaké kdo měl rozhovory, že už je Rebecah zdravá, že se Jake modlí s jednou holkou. Modlíme se spolu a zpíváme chvály.

22:30 Rychle se musím natlačit do sprchy, než tam někdo vlez. Pozdě. Musím počkat, je tam Sam. 15 lidí na jednu sprchu, je to síla. Asi se umyju ráno, ale ne, to bych nevstala, počkam. Můžu si mezitím něco přečíst do školy, v sobotu nám zkousku.

23:45 Nastavuju si budík na 5:20, dopisuju svůj deník a jdu spát.

Určitě čtete se zatajeným dechem. A to je dobře. Držte si klobouky, protože jedeme dál.

KLÍČOVOU DÍRKOU – EXIT Tour PODZIM 2009

TROCHU JINÝ ROZMĚR VÍRY

„NEJEN O NEPROSPANÝCH NOCÍCH A BRZKÝCH RÁNECH - ROZHOVOR S DANIELOU RAJCOVOU, MANAŽERKOU EXIT TOUR“

Myslím, že teď už jsem vám odhalila skoro všechna zákoutí naší služby a zbývá už jen třesínka na dortu a to slibovaný rozhovor s neobyčejnou ženou, nadšenou služebnicí a pomazanou vedoucí, Danielou Rajcovou

DANI, PODZIMNÍ EXIT TOUR PŘÁVĚ SKONČIL. JAKÝ JE TO POCIT?

Tak pocity jsou samozřejmě smíšené. Jsem opravdu Bohu vděčná za možnost takový projekt v naší zemi realizovat. Když přemýšlím nad konkrétními studenty, které jsme během minulých týdnů potkali, tak mi plesá srdce. Jít do škol a organizovat program, za který se jako křesťané nemusíme stydět a při tom i vedení školy je nadšeno a o studentech ani nemluvim mi přináší velkou radost.

Ale nemůžu opomenout na ty neprospané noci, kdy jsme cestovali po celé republice, brzká rána, kdy jsme jeli do škol, abychom byli na program připraveni, a další nečekané a při tom i nepřijemné, stresové situace, za které jsme opravdu ráda, že už jsou za námi.

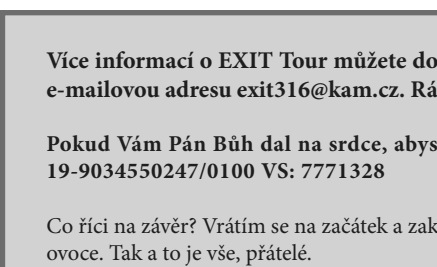
TENTO TOUR JSI PŘEVZALA VEDENÍ SLUŽBY? JAKÉ BYLO ROZHODOVÁNÍ VSTOUPIT DO ROLE VEDOUČÍHO? JSI RÁDA ZA TO ROZHODNUTÍ A CO TI TO DALO?

Rozhodnout se do role vedoucího projektu nebylo vůbec jednoduché. Milanu Michalkovi to trvalo cca 4 měsíce, aby mne „zlomil“.

Ale po dlouhých rozhovorech a rozhodování, jsem věděla, že mne Pán Bůh do této pozice volá. Pán mi dal pokoj a s tím i sílu to všechno zvládnout. I když pár krát jsem samozřejmě měla momenty, kdy jsem to chtěla vzdát a utéct někam opravdu daleko.

Skrze tuto zkušenost jsem poznala zase trochu jiný rozměr víry. Uvědomila, jsem si, že opravdu na ničem jiném nezáleží než na Ježíši. Ať nás někdo obdivuje či jde proti nám. Pán Bůh je pořád stejný a jeho plány nikdo nezmění. Jde jen o to danou situaci ustát a na místě, kde nás Pán postavil, s vírou a důvěrou překonat. Pan Bůh to tak často potvrdí svoji nadpřirozenou silou a hlavně pokojem.

NĚKOLIK FOTEK Z EXIT TOURU

Více informací o EXIT Tour můžete dostávat pravidelně. Pokud máte zájem se stát součástí služby EXIT Tour napište prosím na e-mailovou adresu exit316@kam.cz. Rádi Vám budeme posílat pravidelně informace a modlitební podněty.

Pokud Vám Pán Bůh dal na srdce, abyste finančně podpořili Danielu ve službě EXIT Tour, tak finanční dary můžete posílat na: 19-9034550247/0100 VS: 771328

Co říci na závěr? Vráťím se na začátek a zakončím celý příspěvek větou z úvodu: EXIT Tour žije, dýchá, je plný Boží milosti, zázraků a trvalého ovoce. Tak a to je vše, přátelé.

Za EXIT team Jana Müllerová

PO EXIT TOUR POTOPA?

Zatím jste nahlédli do světa Exit teamu. Když ale přijíždíme do města a máme modlitební setkání s místními církvemi, říkáme jim, že EXIT Tour není o nás, o našem týmu, ale o nich. My můžeme přijet a udělat boom akci, upoutat pozornost stovky mladých, nadchnout, pozvat na koncert, rozdat Bible a říct evangelium, ale my zase za ten týden odjedeme a jim tam zůstanou davy hladovějících lidí, kteří potřebují věst ke Kristu. Jim teprve začíná ta drina každodenní služby a výchova nových učedníků. A proto se pojdme podívat, co přinesl EXIT Tour do místních církví.

Co na EXIT Tour DITA FRANTÍKOVÁ, VEDOUČÍ MLÁDEŽE KS V PRAZE

Přinesl něco nového EXIT Tour na vaši mládež a do vašich sborů? Možnost evangelizačně se zapojit a sloužit ve školách byla pro naše mládežníky skvělá.

Funguji u vás ve městě následné aktivity po EXIT Touru?

Následnou aktivitou byl English club, na který přišly 3 holky. S některými dalšími si naše překladatelky, které byly ve školách, píší a udržují kontakt, 3 mají zájem přijít někam mezi křesťany. Teď budou Vánoce, tak další aktivity potom. Máme nějakou facebookovou skupinu, kam někteří přiši.

Máš nějaký příběh ty nebo tví mládežníci s nevěřícími během EXIT Tour nebo po?

Některé z výše uvedených dívek se hodně otevřely našim překladatelkám a mají zájem o další kontakty, to je super.

Jak se ti líbí služba EXIT Tour?

Výborná. Místní sbor by nikdy nemohl takovou aktivitu splovat. Je to skvělá příležitost udělat něco ve větším rozsahu nebo kvalitě nebo obojí. Naše mládež se může zapojit do funkčního programu a společně můžeme oslovit nevěřící. Takže – užitečné, následovánímhodné, jen tak dál! Příležitost k šíření Božího království na zemi, kde poměr vědomých prostředků (práce, čas peníze) a benefity je velmi přírmeňný.

DAN DOŠTRÁŠIL, PASTOR JEDNOTY BRATRSKÉ V ÚSTÍ NAD ORLICÍ.

Nastartoval EXIT Tour něco nového u Vás ve městě?

EXIT Tour nám otevřel spolupráci se středními školami, ve kterých převládala nedůvěra vůči církvím. Máme teď osobní vztahy s preventisty na školách, kteří budou na svých školách využívat přednášky lektorů ACET. Moc nás potěšilo, že EXIT Tour podpořil i pan starosta, který zaplatil pronájem kulturního domu na koncert DIZMASu.

Přinesl něco nového EXIT Tour na vaši mládež a do vašich sborů?

Pro nás se otevřela spolupráce s mládeží z katolické farnosti, která spolu s námi EXIT Tour pořádala. Dříve jsme pracovali úplně odděleně a tohle byl náš první společný projekt od 80. let minulého století. Chvála Pánu.

Funguji u vás ve městě následné aktivity po EXIT Touru?

Po EXIT Touru jsme kvůli zájmu studentů ze škol museli zmínit termín klubu EXIT z pátku na úterý, aby k nám mohli přijít i intráci. Měli jsme díky akci i nové hosty i na Díkůvzdání, dokonce z jedné školy přišla i paní učitelka.

Začali k vám na mládeže a na různé akce chodit studenti z oslověných škol?

Noví studenti se přidali k našemu klubu deskových her a přicházejí i na mimořádné jednorázové akce. Vnímáme i větší zájem o English camp 2010. Je zřejmé, že máme lepší jméno i u rodičů studentů. S některými studenty jsme v kontaktu přes Facebook.

Jaký byl koncert kapely DIZMAS u vás ve městě?

Koncert byl „velký nářez“. Díky tomu, že členové DIZMASu přišli i na gymnácký ples, den před koncertem, byla to živá pozvánka. Navíc na koncert přijely skupiny z mládeží z okolních měst a vytvořila se skvělá atmosféra. Autogramiáda nebrala konce.

Jak se ti líbí služba EXIT Tour?

EXIT Tour stojí hodně práce a peněz, takže jsem byl zvědavý, jaký bude mít dopad. Byl jsem osobně velmi nadšený z nasazení českých i amerických členů týmu i z lektorů, kteří přednášeli na školách. Je mi jasné, že kdo vede EXIT klub a nikde v jeho dosahu se EXIT Tour nekoná, tomu může připadat, že podpora EXIT klubů, jako byla dříve (2 konference ročně), už není a že je v tom sám. Proto jsem uvítal, že se nově Boža stará o koučování vedoucích klubů a vedle toho Daniela s Janou prohánějí Dizmasáky po českých a moravských městech. Jen tak dál!